

ŠTO SMO POVEĆAVALI CIJENU BENZINA,
KAD NAM AUTO I ONAKO IDE NIZBRDO

№ 000538

KARAMPANA

CIJENA 200 DINARA
(KAO KILO KRUHA)

KOTOR
AVGUSTA 1986. GOD.

GODINA: NE ZNAMO
ZBOG INFLACIJE

BROJ: NADITE KAD
CIJENE KALAJU

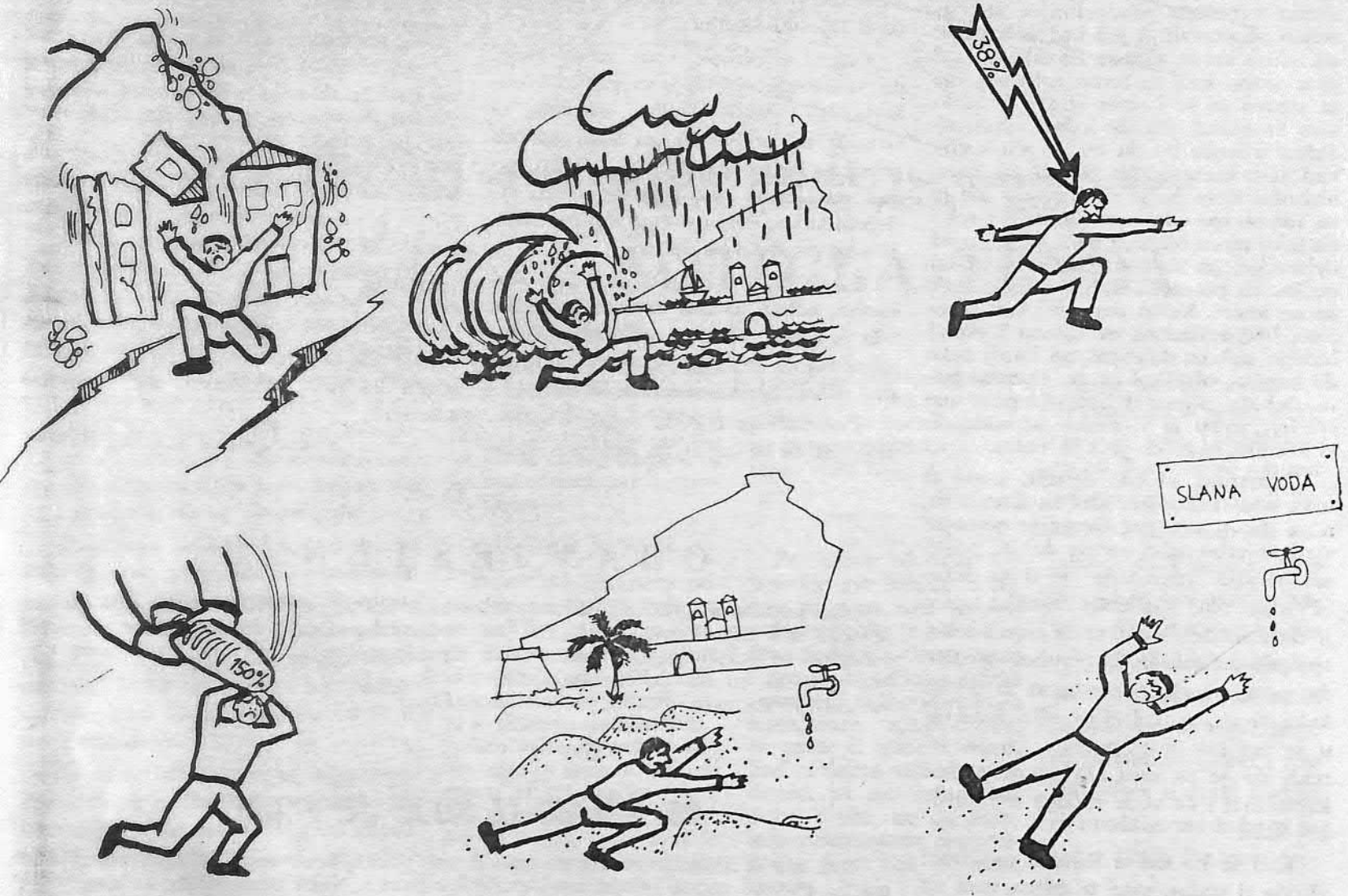
VAŽNI AVIŽ

KAD KUPITE OVAJ FOJ »KARAM-
PANE« BACITE OČADU U VRH PRVE
STRANE NA BROJ ŠTO JE ŠTAM-
PAN. JEDAN OD VAS ĆE NA MAS-

KENBALU BITI IZVUČEN I DOBIĆE
NAGRADU JEDAN STARI MILION.
ZNAMO DA NIJE MNOGO, MA ĆETE
ISTO MOĆ KUPIT KILO KRUHA I LI-

TRU MLIJEKA A MOZE BIT DA ĆE
VI KOJI DINAR I ZA SPANJULETE
PRETEĆ! ZATO ME ČUVAJTE, JER-
BO ĆETE MOŽDA DOBITNIK POS-
TATI!!!!

KOTORSKA GOLGOTA

RAPORT KARAMPANE

LJETNE TRAPULADE

Mili moji,

Znam da vi je čudno da izlazim sada usred ljeta iz rone i to još prvi put, ma to je zbog toga da se malo divertimo po ovoj vrućini i dobijemo volje za život. Za pravo rijet, čela sam vam poslat onaj moj batoć, da vas on obiđe, jerbo je on mlađi i u boljem stanju od mene, zadržao je snagu i ljepotu, pa ga je divota pogledati, kako mi visi. I odma da vam se požalim kako me ne dolazi niko od komune podmazat i sve mi para da nije onih od televizije, da bi ste me i zaboravili.

Ma što je, tu je, amote pjan pjano i pored ove puste ljake učinjet jedan dir kroz ove naše koterske kaletе.

Perke je stadun od turizma ušao u punu forcу, moram vi odma reć da mi suze radosnice same od sebe toče, što smo, dopo tanto, dobili novi otel. Kad se uveče s rive pogleda, para kao monu menat vaporima »Jadrolinije« što su nekad akoštavali. A još kad se svijetla od tenisa upale, altroke Havaji. Za sad gore samo kad se teren zalijeva, ma za siguro će se i tenis igrati. U otelu sam vi odma aloćala jednu rupu uždužnu a može bit da mi se pričinjelo, kad sam krenula put tarace, da idem nizbrdo. Brže bolje sam pitala šta je to, ma su me odgovorni umirili i rekli da tako mora bit, oću rijet da je to od deletacije, pa da toka jedno dvije-tri godine da po otela ide gore dolje, dok se ne smiri. Nešto pensam, baš je to fino, lijepo sjedneš na taracu i pijuci bicerin polako deletiraš na donji pjan do bazena, ofreškaš se, pa opet na gore. Deboto, nijesu trebali ni mecat one liftove, jerbo te i onako ne vode đe si krenuo, nego đe je njih volja.

Kamarieri su baš dentili, samo ti toka imat malo jači glas za dozvat ih, a na dio tarace put Oceanije nemojte sjedat, jerbo ništa nećete dobiti, pošto se još nije razjasnilo je li to rejon »Fjorda« oliti »Galiona«. Mužika i piće je do jedanaest ura a onda koprifuoko, spjegali su mi da je to zbog gostiju da mogu na miru spat, a ja ih pitam kako to tamo u Italiju oliti Španiju a te ure tek život počinje, pa su mi rekli da je to zato što su oni tamo kapitalisti i ne vode računa o radničkoj klasi.

Kad te ko sad u Kotoru prokune: »Voda ti stala«, ovaj te odma vodi na tratimenat, jerbo je to senj da je ima,

pa kakva je da je. Ma jes ova naša voda pravo svjetsko čudo. Prvo nam je more kroz špine u kužine toćilo, pa smo onda surgali nekoliko milijardi u Škurdu za napraviti koltrine i taman pomislili da ćemo imat slađu i od cukra, kad ono, voda nestala dekapoto. I taman kad su svi svjetski đornalisti ćeli pisat o novom svjetskom ćudu, voda navrla da su i pumpe imale krolat. Sad u zadnje, ide ćas lijevo ćas desno, uzbrdo i nizbrdo, poćeli smo se s njom igrat detektiva i lupeža. Jedino što je za siguro je to da je duplo skuplja i da je ima u cisterne. Sad, moj narode, ja ne znam jesu li za ovo krive koltrine ili benegracije, ili što se Škurda kopala a Gurdić zaćepio, vi kao i dosad parićajte one bidone i demizane jerbo vi je to jedina sigureca. Ono, jes, da je Mjesna zajednica Kotor avizala da je i ova voda sa špine zdrava, perke ona šporkeca što s vodom u Gurdić uvire spada u Mjesnu Škaljari.

Ćujem u ultime, opet veliki kolpi na »Obnovu«, jerbo obnovu koći uzbrdo. Ma puštite ljude, blaženog vi Gracije, da se barem još koju godinu priviknu na to što ih toka rabotat, pa kad nas kakvi novi potres strefi, videćete kakve ćemo dobre mestre imat, ako ko preživu i to doćeka.

Bacila sam vi oćadu i put San Đovanija, nekad je ona crkvica lampala, bila je milina videt, a sad samo tmica, mora bit da je i bog bez para ostao pa mu »Elektroboka« štuvala letriku.

Bez para je izgleda ostala i »Riviera« pa će se seliti na bokune. Tako

će, izgleda, u Zoni vonjati muć a u Kotoru apa od deterđzenta.

Oko Robne kuće u Tabaćini evo godina kako konoao kopaju, mora bit da kakvo blago traže, ma isto govore da će jedne nove godine bit i otvorena. Još sam ćula da za tu pustu kuću ima dosta para samo ne smiju platit onima što je grade, jerbo su ti pošli apiko pa bi im pare drugi agvantali, a ovi opet neće da rade bez para, sad skužajte ako sam se malo ingropala pa me nijeste razumjeli, pravo vi rijet, ne razumijem ni ja ništa.

In fine, ima i lijepih stvari, otvorila se nova općina u stari grad, bila je i fešta i to u dva nastavka, more bit da će bit još koji, ma tako i treba kad su nam najviše glave u stari grad uljegele.

Zbore mi da papalada nije bila baš bogata, pa su namjerno puštali mikrofone da reže i zauvijaju kao sirene od pumpjera, te je neke delegate zort ufaćio i pobjegli su ća, a oni što su ostali imali su više za popapit. Spjegali su mi i to da su nam neki glavari nemuzikalni, pa su im se morale mjenjati one harmonike od vrata, ma to nije mnogo koštalo. Za zimu će, zbori se, svaki službenik dobiti ala maka jedne ćizme a za grupni dolazak na rabotu kupiće se dvije barke.

Imala bi vam još dosta toga reć, ma ćete ponešto i na druge foje nać, ako sam što profulala, to nije bilo nenamjerno, ostajte mi zdravi i debeli i pazite da vas sunćanica ne trefi u tempestu.

Vaša sempre KARAMPANA

O B A V J E Š T E N J E

Obavještavamo građane da ono pri je neki dan nije Vrmac gorio, pa su pumpjeri u nefalj na svu forcу odili put gore. To su oni od fumigacije dizne ćistili. Ma zato, sledeću veće nije-

su u nefalj pokadili mužiku dok je na pjacu koncerat drćzala, da se ni prst pred nos nije vidio akamoli note, pa nije ni ćudo što su neki bili malo dištonati.

NE ZNAMO IZ KOJE JE FIRME

Oni, što iz malicije zbore, da tate i mame glavari zapošljavaju svoj podmladak u boljestojećim firmama, ma

ne preko veze nego iz zasluga, nijesu u pravu. Neka od te djece ne nose njihova prezimena, jer su udate.

Čuli smo, šoto voće, priču od kotorskih delegata kakva ih je muka na sindikalnom kongresu snašla. Dunkve, čim su arivali i saznali da će s malo popusta moć jest i pit, navalili su na papaladu, nebi li za ta dva-tri dana nadoknadili sve one dane što su doma postili, a doduše i dnevnice nijesu bile za bacit.

Ma, ne leži đaole, oliti od velike papaladè ili što su ambijent kambja li, tek, skoro su svi od reda dobili onu boleat, toka me na sine spjegat, što nemaš kad gaće zapučit.

Tu se kao delegat našla i jedna dotoreša, ona im je dosta sa pilulama pomogla, ma samo toliko da referate mogu držat. Zbore da nikad dosad referati nijesu bili kraći i sadržajniiji, a s govornice se bježalo na vrat na nos za drugu rabotu činjet. I dotoreša nije lišo pasala, samo se kod nje nije manifestovalo konstatno nego na refule.

SA KONGRESA

Sindikalista iz Remonta nam je u tihe rekao, da je, dok je činio denastiku pred vrata od konduta, koji je stalno bio okupiran, stalno strijeljao očima oće li će videt kakvi pitar, pa da bude ono »U pitar na ormar«.

Onaj, opet iz Oceanije, pored sve muke, morao je činjet vježbe od PAZ-a i stavljat gas masku, jerbo je bio u istu kamaru sa onijem čuvenim đornalistom s televizije. Ovoga, što ga znaju kao »đaołji drob« nije bilo stislo kao ostale, nego je samo vjetrove puštao, da se sve dimilo. Zbore da, proprio i dan danas u tom motelu drže tu sobu otvorenijeh vrata i prozora, da se proventula.

Dobrocki sindikalista, što mu se štumig na penzionerski standard sviko, nije imao vremena plenarnu sjednicu čekat, nego je na prešu put Kotara krenuo. Ma se put malo odužio, jerbo se stajalo na dvaest mjesta, kao da se lokalom vozio a ne limuzinom.

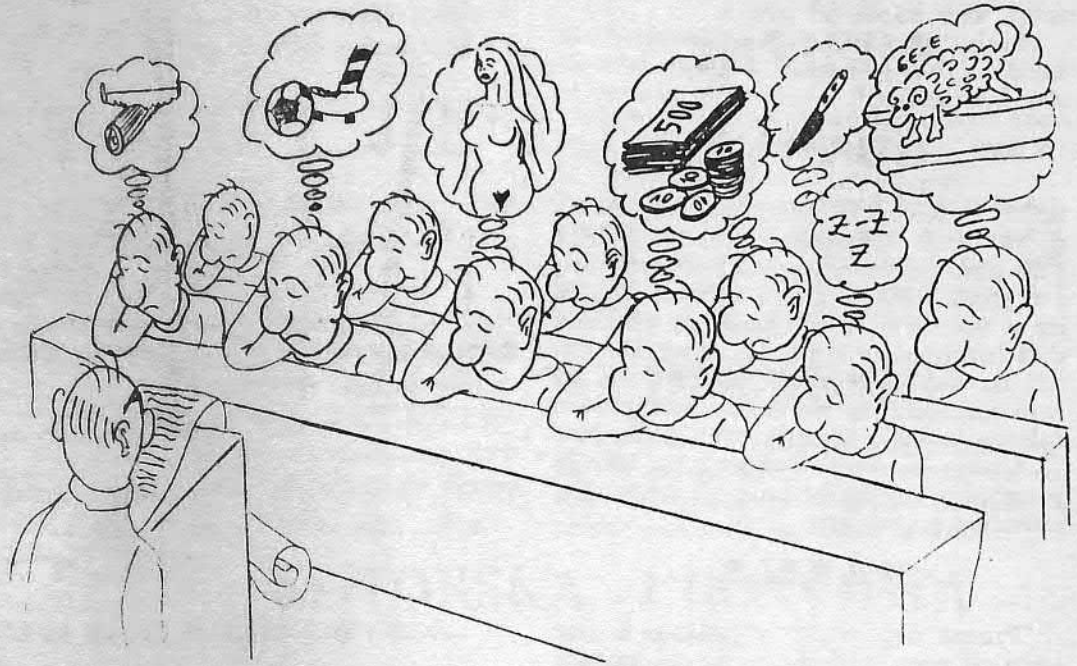
In soma dele somme, vrlo smo kontenti sa našim delegatima, jerbo smo sigurni da ovi put nijesu džabe odili i dnevnice trošili, nego su rabotali i preko vrh glave.

VELIKA VIJEST

Javljam svim poznatim i nepoznatim veliku i dragu nam vijest da je ona jahta od cimenta i betona konačno surgana u more i pošla na prvi vijad. Parun je za sreću mjesto šampanja zadimio u provu jedan par ležaja a

na vijadu je bio u društvu sa ostalim ljubiteljima jedriličarstva i nautike, i kao čujemo, vijad je u potpunosti uspio. Jedino se žena paruna bila malo ofendila što jahta nije u more surgana za njen rođendan, pa ga je prilikom

jedne manovre batila u more i s jahtom zamalo put Atlantika partila. Bilo je i spašavanja nekijeh Danaca, i kad su čekali da im koju paru za to daju, a uzimajući u obzir troškove koje su imali, ovi su isparili.

— DRUGOVI, MOJE KRATKO IZLAGANJE I VAŠA KONKRETNA MISLJENA, MORAMO ŠTO PRIJE SPROVEST U DJELO!

ŠOTO LA TENDA

ČAKULONA

Opominju se sva preduzeća koja za foj »Čakulona« još nijesu limozinu platila, da to učine što prije, jerbo će u sledećem foju biti mencovani i strogo ukoreni.

ČUDNE STVARI

Dotur od fakulteta pomorskog, što je preplaćen na naš foj, puštio je ženu da mu sama u Čapljinu ide, što su se svi čudili. Tek se kašnje saznalo da je u pitanju nasljedstvo.

Isto tako, za veliko čudo, nije prepoznao onu šinjoru iz Njemačke kad mu se u Socijalno javila, ma je dobro znao kad je u Kotoru bila i kad se Žaki zvala.

Moli se poštenu nalazač potvrde o carini za novi BMW da je hitno dostavi uz bogatu nagradu na adresu: »LJUTA«.

Prežidente od šaha, što poznaje sve šahiste svijeta a ne samo naše zemlje, prije nekoliko je bio u društvu jednog velemajestora i svo ga je vrijeme častio i ponešto pitao: »Druže velemajstore, znate li ovo, te znate li ono«. Ovome, kad se dobro najio i napio dosadi pa mu reče: »Ma čujte druže, ne da nijesam velemajestor, nego nikad u život šah nijesam igrao«.

ZABORAVNOST

Onaj što je prošli foj »Karampana« pisao, zaboravio je sebe i profesoricu od Velje škole metnut unutra, za one brisače što im je za slavu kumpar odnosno rođak zdipio. Ono jes, da su bili malo u balunu, ma su barem za Novu godinu mogli svoje brisače prepoznat, kad im ih je ovaj dao za regal, nego su ga plačući ljubili i zborili: »Fala ti dragi kumpare i rođače, ma kako si se samo sjetio što nam treba!«

PRIVREDA NA PLUS 40°

Iako su se odavno integrirali, ni u »Obnovi« ni u SIZ-u stanovanja još ne mogu nać izvjesnu diplomu, pa se za sad ne zna je li se zagubila, ili nije ni postojala.

Čita, što je prije bio mencovan, otkad je bez Džejno ostao, veoma je rastresen, pa sad sadi cvijeće de bi stabla trebala se saditi a opet de cvijeće treba saditi, sadi kante od smeta.

Fetivi gost našeg foja, inženjer od brodova, bio je napuštio klapu kad su mu kompanjoni takali onu opeku iz

OBNOVA

Splita u Kotor u valizu pa mu je šinjora imala strangušat. Stvar je bila i do suda došla, ma je vikend program sve sredio. Ma se potla doznalo da su im u Splitu, a bili su pošli sa ženama, dali trokrevetne sobe, pa se ni dan danas ne zna ko je s kim spavao, ma su zato autobus na pravo mjesto parkirali, da je jedva iz onih rupetina izašao.

Onoga što bojlere popravljja ufatila je manija telefonije pa onji tanto grli slušalice po tri ure.

BANKA

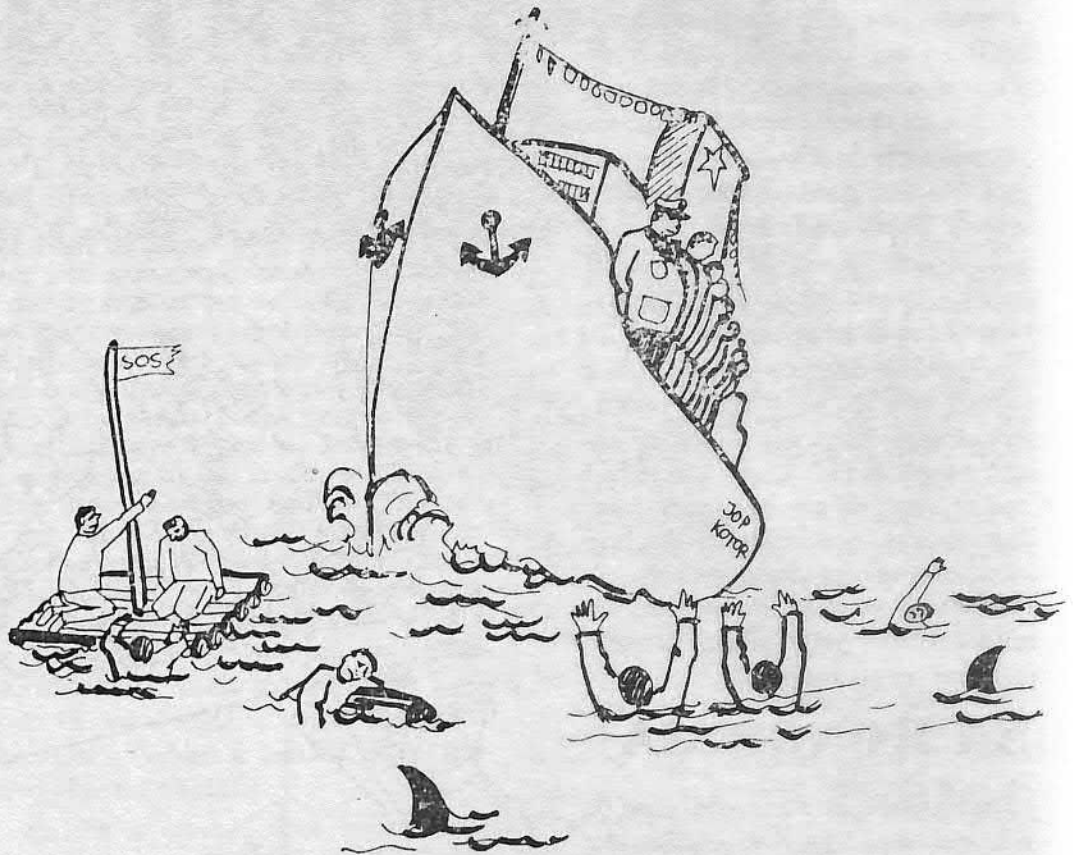
Prema najnovijim vijestima iz ove kuće od para, trebalo je da se dogradi još jedan sprat jerbo se na službenici ma počeo primjećivati osjećaj manje vrednost prema Jugopetrolu, ma se projekat neđe zagubio.

Uvedeni su novi kompjuteri, ma je tek sad muka nastala jer toka na svakoga po tri radnika metnut da odgnetnu što se zapetljalo, jerbo ovi novi kompjuteri još nemaju vezu s mozgom.

Počeo je stadun od odmora, pa je jedan što stalno kuka da mu je plata mala, da bi što jeftinije pasao, pošao na vijađ u Italiju. Ako pak vidite da pola službenika nema, znajte da je razlog opravdan, pošto im se svake godine u julu i avgustu digne cukarine i idu na liječenje. A jedna što kuću gradi, svijema se hvali kako će izvaditi kamenje iz bubrega, jerbo su boljeg kvaliteta nego mramor iz Danilovgrada.

Prije neki dan bile su nestale neke mjenice pa je nastao veliki konfužion i trčalo se na vrat na nos put Troice da se u smet traže. Izgleda da su tom prilikom slomljena ona nova kola, ma ionako nijesu bila razrađena, pa će se lako još novija kupiti.

In ultima, jedno je jutro na šalteru od onog očalnika osvanuo jedan gudin, ma to nije bilo radi škerca nego da se zna ko će zimnicu naručivati.

— AKO I MI POTONEMO, ZA SVE SU KRIVI OVI DOLJE ŠTO POMOĆ TRAZE!

IZ PUTARSKOG

Predsjednik stambene komisije, čuven po tome što vazda više, a što je sad na odmor jerbo mora škinu na sunce pržit, hitno je pozvan da se vrne na posao. Doduše, radiće uveče prekovremeno i bižigovat po kućama i stanovima da aloća de ko stoji i spava, perke se pod hitno mora napraviti lista bodova. Može se lako dogoditi da nagradu i u naturi primi, ako ga ko s čim strefi u tempestu.

PONOVO IZ OBNOVE

Partijski sekretar već je opomenut da će mu bit skraćen mandat, ako se u međuvremenu ne oženi.

IZ OPŠTINE

Onaj od privrede sad je manje zaboravan otkako se svojim kolima ne vozi za prestonicu, nego ide Budžobusom.

OOOR JUGOPETROL

Onaj što aute prodava toliko je navalio rabotati, da mu prijatelji pričaju da je i svoje auto u nefalj prodao.

NAPREDAK

Stari šef od finansije ostavio je mladem kolegi u amanet jedne roze rekamane mudante, a otkako je u penziju, rani se samo na salatu i zelje, iako je pare od kuće skužao.

Iz ove firme nas izvještavaju da se Robna kuća u Tabaćini još ne otvara, jerbo bi šef morao prekinut s muzikom.

Disciplina je na visokom nivou, više ne možeš naći nijednog šefa da pije nego samo direktore.

Novited je i to da je zapatana ona butiga, što je na vratima vazda pisalo: »Vraćam se odmah«.

Jedan šofer nam se požalio da mu krava nije skotna, jerbo je onaj s Troice slabo sredio.

A S V I S E S M R Z L I

ORZ »MLADOST«

Gospođa iz Vela Luke, što očale nosi, postavlja pitanje službeniku na aerodromu:

»Molim vas šjor, recite mi ide li ovaj avion za Dubrovnik, jerbo ako ne ide ja bi drugog stopirala!«

Kad je onome Skaljaru, što se u glavare meće, bila ono kuća plutala, među prvima je u pomoć ari vala ona sa Ljute. On joj je iz zahvalnosti obećao, da kad od kuće bazen napravi, puštit će je da se džabe kupa.

Zvoni telefon, javlja se kapo škovacina i razgovor ide: »Alo, alo, malo vas slabo čujem, a jes, jes, sve smo spremili, skale su očišćene, parket luštran a u ckla se ogledat možeš, ma možete odma doći a

Direktor od zadruga najljepše je za molio »Karampanu« da avizamo njegove mušterije da više preko telefona ne postavljaju pitanja: »Je si li onu sredio?«, pošto je u zadnje slabog pamćenja.

RIVIERA

Kad je upravnik od sapuna na specijalizaciju krenuo, onaj ga je šnajder iz Oravca na velike muke stavio.

Sašio mu je odijelo fjumanti novo, ma su mu samo gaće bile normalne a jaketun mu je do prsi jedva stizao. Sad govore da je to radi stabilizacije, a i jaketun može kao đile nositi.

PUTARSKO

Čuje se iz onog manjeg putarskog, što je vazda apiko sa parama, da su radi štednje počeli uzimati na rabotu pripravnike od četrdeset godina.

KOTORSKA PROSVJETA

„JUGOPETROLJE“

Šef transporta, made in Zupa, odmarao se na Tari bez žene ali sa djecom, koju je babio prema njenim uputama.

Kad su se u Kotor vratili, majka krenula sredi ti djecu, a ova će:

»Nemoj se truditi mama, znamo mi to sami, ta ta nas je sve naučio, da bi mogao, kad se smrkne, s jednom tetom na šah igrati!«

Kapicu od škovaca za vrijeme dite u Triešću pita jedna talijanka:

»Kome state, šinjora?«

»A, ostaću dva-tri dana, fala na pitanju!«, na to će ova naša.

ako treba mi ćemo još malo sve dočerati, fala, Adio!«

Za koji minut, kad je direktor arivao, ispostavi lo se da je zvao odgovorni drug iz Titograda i pitao je su li gotove pripreme za potpisivanje ugovora o istraživanju nafte.

Referent održavanja, što je vazda antiprotivan, u zadnje se nešto umučao, jerbo izgleda kambjava OOUR i ide na bolju platu.

MALO OD MUŽIKE

Medovina je izjavio da više neće ticat portafoj od denisa a kamoli ga zafrkavat, jerbo mu je faca još kriva od onoga kacoto što ga je dobio.

Onaj drugi, što brije, bio se malo nabumbio pa je mjesto na otvaranje »Fjorda« u Budvu svršio, jer je mislio da se tamo koji otel otvara.

Jedan iz mužike, pravi je svjetski fenomen. Dok

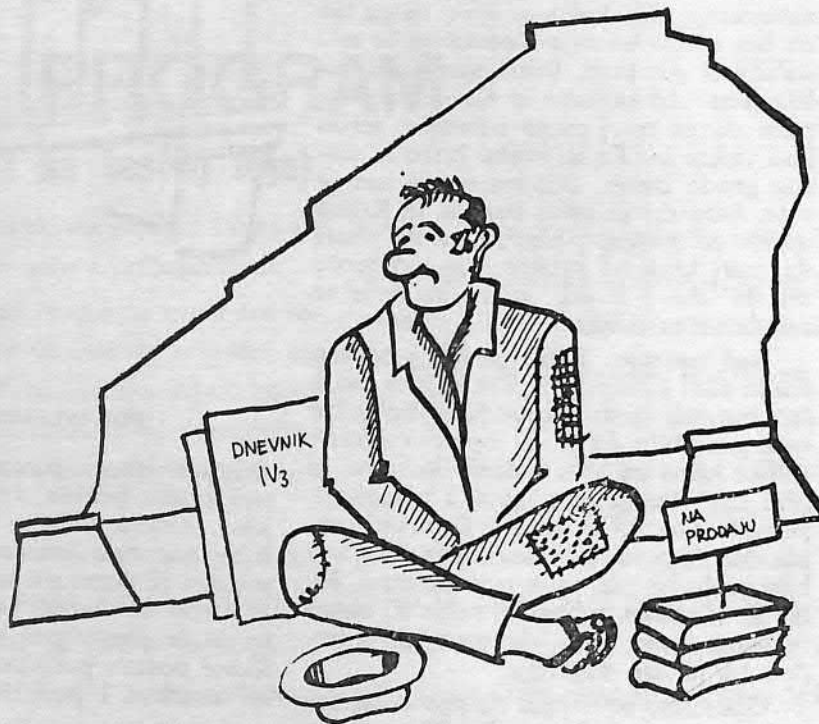
bubanj bati spava a poznacete ga po tome što ko su šiša kao sveti Anton.

Zbori nam profesor od mužike, što je prije kosu cukrom mazao da mu zalizana stoji, a sad to ne čini jerbo je voda zaslanje la, da je lako onom njegovom kolegi od harmonike škerce činjet, kad sva ko malo prekovremeno mužiku u Grbalj svira ... gajeći praske i mandarine.

ŠTAMPARIJA

Kad je na jednom Radničkom savjetu spomenu ta suma koliko iznose poslovna sredstva, neki su skočili kao opareni i tra-

žili da se to sve odma podjeli kao višak. Prema tome, za malo štampariju ni jesmo za topli obrok prodali.

UDIJELETE SIROMAHU!

KRITIČKI OSVRT

VEĆE U KOTORU

Dragi gledaoci, proprio počimnjem riječima one lijepe špikerice što nam je najavila vikend program. Dunkve, lijepo sam vi prije nešto malo brenula, pa se onda uz botilju bire raskomodila da na miru gledam ove naše belece u onu škatulu od televizije.

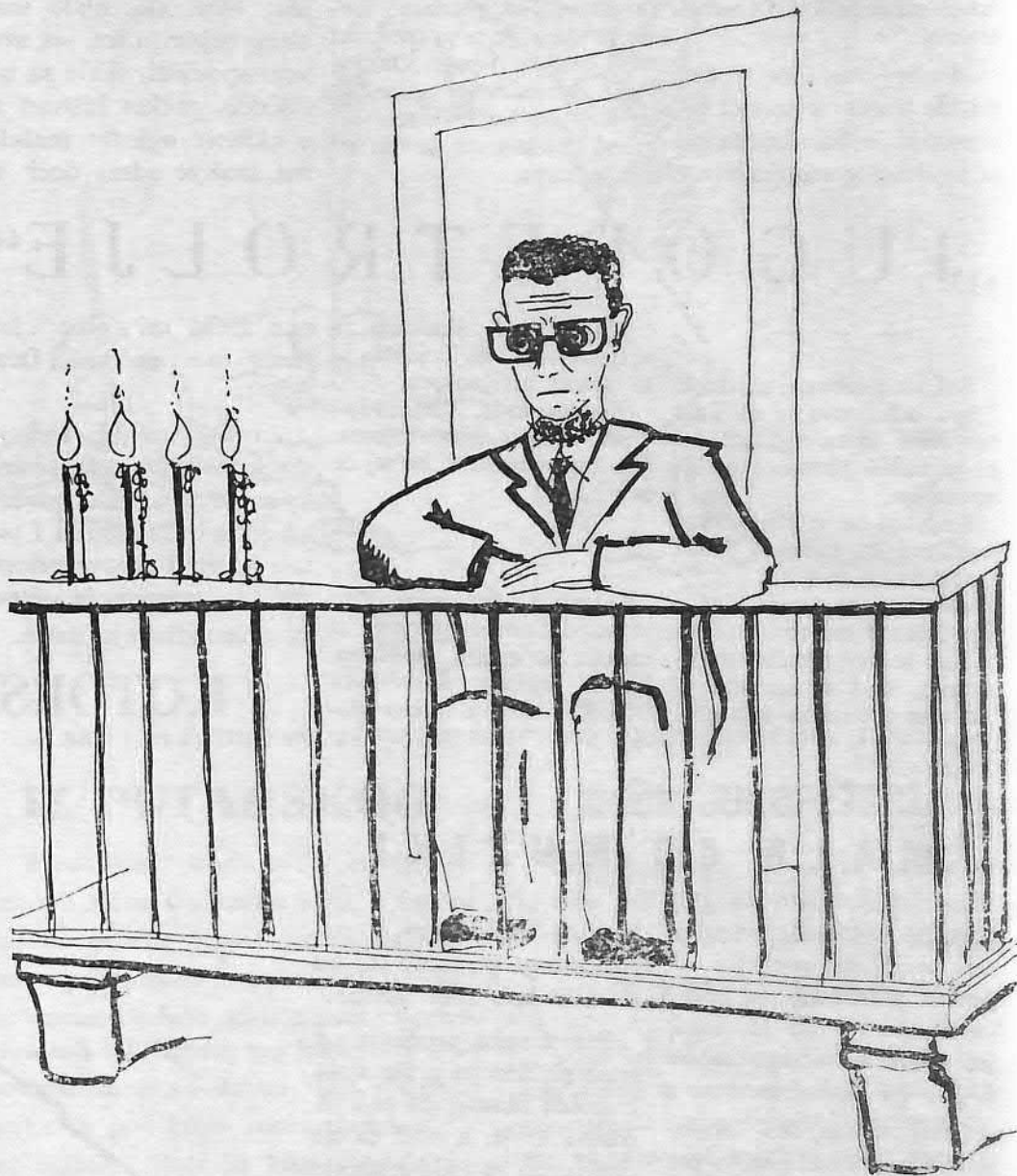
Odma vi moram reć, bilo je fino i puno mi se sviđelo, a dosta sam toga i naučila što prije nijesam znala, nego ajmo redom.

Prvo je bilo kolo, ma moderno, jao što bi me guštalo da se i igralo na onu ariju, za sigurno bi svi u špedao svršili. Onda su nas vratili u živo sa Pjace od salate, a ja suludna, vazda pensam da je to Škaljarska pjaca. Tu sam odma jednu klapu aloćala a pogotovo onog tenora iz »Jadrana«. Smijao se na pola usta, mora bit da ima false zube, i sve je pazio kako će što ljepše u ekran uljest, nego što pjeva. Ma, vidjela sam i neke druge, što su kola finta slučajno na pjacu arivali, a onamo garderoba kao da će na modnu re viju.

Onda su nas tramakali na taracu od »Fjorda« i tu nam je ona lijepa šinjora izložila što ima novoga u arhivu, ma je opet spomenula onoga kovača, zaboravila sam kako se zove, mora bit da bez njega istorija Kotor ne bi vrijeđela ni pet para. Onda sam čula koliko nas sad obitava u Kotor, ma mi para da se onaj malo zabrojio, jerbo kad vidim koliko ih svako jutro iz starog grada izmili, čini mi se da nas je više. Bilo mi je milo čut da je Kotor u vrh od zaliva, perke se vazda zbori da smo kraj od svijeta, pa sad može bit da smo i u vrh, zavisi sa koje se bande ariva ovamo.

Sad nastaje EPP pauza i nastup đaola oliti šimija iz Splita. Ljudi moji, što me bio zort ufatio. Sva sreća što sam pročitala da je to muzički sastav, jerbo, kako su se s onijem kosama in aria stali bečiti put mene i arlaukati, pensala sam da su koji iz Dobrote utekli. Ma isto, to je i za mene i za vas bila najbolje od svega u programu, jerbo je iz vanka, a kad je neko ili nešto furešto, može nam, da prostite, i prđet, to je isto najbolje.

Opet smo se vratili na pjacu od salate, taman na vrijeme da vidimo kako druga klapa baca malo žućenice, salate i petrusina narodu i to sve mukte. Onda su ufatili na brzinu šeficu od klape da im priča kako će se što u Kotor zvat za koju godinu. Ona nam je lijepo

— NA ZAHITJEV SVIH KOTORANA IZ VANKA.
PONAVLJAMO JEDINI PRAVI KOTORSKI INSERT IZ VIKENDA

spjegala imena pjaca i pjaceta, biće tu i kruha, brašna, drva, garbuna, mlijeka, ećetera. Deboto nije ni važno oće li se nać ona kravica iz Škaljara za pomust ili ćemo pit tetrapak, nešto me je stislo oko srca. Oću rijet, znači li to da će obnovljeni oliti revitalizirani Kotor postati poljoprivredni kombinat sa topićima i puškicama?

I mene su i moj batoć u program uvalili, proprio je Tuti servisi postao moja triest sedma žrtva, ma to vi je kola finta, jerbo je on prije početka programa zajmio od onoga arhitekta

tendu što je na pjaci figurala i kao da je njegova od televizije naplatio. Ma da mu je barem zdravu vrnuo, negor razbucani i u komade.

Taman sam bila kontenta kako nam se Kotor svijetu prezentava, kad oni galioti od televizije počeli o beštijama pričat pa da nam baš u taj moment prezentaju našeg dobrog starog i poštenog kotoranina sa tri šterike na balkon, kao da je on vampir. Sram ih bilo, što oni misle, a ne misle i ne znaju ništa, jerbo bi znali da je to stara na-

(Obrni na 7. foj)

OSMOG MARČA U TRSTU

(P. S. U ovoj pjesmi sva su imena izventana i uopšte ne odgovaraju pravima, a ukoliko odgovaraju, to je stavljeno da rima štima)

Mnogo ljeta bješe želja samo,
Vrćeli su s nama tamo, amo,
Al' odjednom čudo se dogodi,
Naš predsjednik želje nam pogodi.

I martovskog jednog dana,
Krenu šuplja karavana,
Sreći kraja tada nije bilo,
Lećelo se, nije se odilo.
Valiža nam teška nije bila,
Prazne borše svaka je nosila.
Ispraćaj je na nivou bio,
Od muškijeh, srdačan i mio.

Prežidente šupljeg bataljona,
blistala je baš kao Madona,
Kao vodič Make nam je bila,
Vedra, draga i svima nam mila.
Kad avion sunu u visinu,
Tad Mirjana kao munja sinu,
Sad tu niko baš ništa ne shvaća,
»Jao, žene, ostadoh bez gaća!«

Peke puna blažene miline,
Ma je brinu nebeske visine,
Prvi put je u avion sjela,
Pa se oko toga malo smela,
Ma kad pasa to letenje vruće,
Viće: »Žene, jel' ovo moguće?«

Jama hotel utočište skriva,
Svaka žena svog pimpeka sniva,
Samo Nađa na to i ne hajje,
Zna se dobro, u boršici šta je.

Ali Soke mudrija je bila,
Njenog malog o vrat okačila,
Radmila se od tog upalila,
Kroz odnik je karocom vozila.

Naša Sanja o ski-stazi sanja,
U Trstu je počela sa probom,
Leti ona a prosulja za njom,
Izvela je pravi veleslalom.

Mileva se malo zaje...a,
Četir broja gaćice žbaljala,
Nije luda, lukava je bila,
Gaćice je sebi namjenila.

Kad se u Trst krenulo Pišati,
Ulice su počele plutati,
Da je grupa još u Trst ostala,
Od njega bi Venecija postala.

Carina je baš bez veze bila,
Nekom posna a nekom pretila,
Gubalo ih, kako neko veli,
Za sve ono što su nam uzeli.

Ali to smo brzo preskočile,
I uveče vesele i čile
Toalete nabacale razne,
A i čaše nijesu bile prazne.

Pjesma nas je redom osvojila,
Takva noć još nikad nije bila,
Muzika je dirnula u žice,
Pa skočila svaka sa stolice.

U disko nam Peke igra,
Sva se vrti kao čigra,
Glavom trza, kukovima njiše,
Sitno gazi i ko dulfina diše.

S desne bande Mare joj je bila,
Ko bokser se na podij vrtila,
Do nje Vida, Radmila i Dana,
Stara grupa vazda nasmijana.

Povratak je baš brzo prispio,
Rastanak nam nije bio mio,
Neke nijesu htjele da omanu,
Našle su se na TV ekranu,
Uz trenera pred kameru stale
I glavama ekran zapačale.

Kvartet što je sve ovo spjegao,
Zaslugu je neku miritao,
Il' od muža ili direktura,
Vidjećemo kada dođe ura.

Ona Mona što ostade doma,
Dabogda je ufatila koma,
Pa proprio i dušu puštala,
A šta nam se nije pridružila.
Vodič bi je baš dobro pazio,
Nije joj tata zalud Sutjesku gazio!

VIKEND PROGRAM

(nastavak sa šestog foja)

ša užanca da se za vrijeme fešte šterike među na prozor. A i onaj Dubrovčanin, mjesto da ga lijepo na miru slušam kako kanta, svo sam vrijeme gledala oće li mu onaj kućak ispod noga koga za guzicu ćapat.

In fine, najviše sam čekala blok od športa. Ma, kako i nebi, već sam vidjela pehare od prvenstva i kupa, ronkete i feštu na bazen, proprio sam ćela i ovu botilju bire od gušta kroz prozor frdeknuti. A, kad tamo, doveli neke iz penzije, mogli su pored njih portantinu staviti, ako kojemu dok zbori dođe slabo, pa se ribalta. Na momente

mi je opet paralo da gledam Dinastiju, oliti emisiju o selu i poljoprivredi.

Ma, sad kad onako na miru sve sabiram, isto mi se čini da nijesam šašava što ću vi reć ovo što slijedi. Mora bit da ovi naši treneri od vaterpola i fuzbala griješe, iako su prvi i u drugu ligu ušli.

Ja vi više vjerujem ovijem od televiziije, što su birali što će u športski blok ući, jerbo se oni u to najbolje tende, i kao ljudi od svijeta razumiju. Dunkve, đeco kotorska, koja ćete se ubuduće vaterpolom i fuzbalom zanimati, znajte da prvi nećete nikad pos-

tat ako vam tata i mama ne zaliju dobro salatu i fjore, a šampioni od Evrope nijanci ne sanjajte, jerbo se dete u Njemačku, čim izide iz one rabote profesionalno športom bavi.

I na kraju, dragi moji, vidjeli ste skupa sa mnogom delfina »Joca«, on je jado nastupao kao amater, mora bit da za to jadnu beštiju svako malo neko ubode, a bolje bi bilo ubost ove beštije na dvije noge što su nam ovako lijepo kotorski sport prezentali.

Toliko za ovaj put, adio do sledećeg vikenda, vaša Karampana.

B O T O N A D E

Pravnik iz Kotora, što obitava u Beogradu, radi nostalgije stalno mijenja kafiće i kafane, ma ne voli da ga se vidi, jerbo kod svakog želi biti stalni gost. Zato pasaje preko bedema, a prijateljima zbori da to čini kako bi sretno onoga što je u Abisini bio i s njim se izljubio.

Čujemo da u zadnje Fakultet za pomorstvo, svršavaju i neki što nijesu more ni vidjeli, akamoli da znaju plivati. Pa što je tu smješno, rekao bi onaj dotur od pomorstva.

Coto nam je u povjerenju rekao, da su mu od svih regala što ih je dosad dobio najmilije one medalje od prijatelja Mezina.

Kapo od makine i neka dašnji od krnevala izgleda da nije nikad broda štuf. Proprio se vrnuo s vijada a već je sa fameljom na drugi s brodom krenuo. Čuje se da je prijatelju u Grčku medizinu pošao ku pit, pa je mjesto u apoteku svršio u farmaciju od kućaka.

Onaj što bjankariju pere i veštite čisti vam preporuča da ne šaljete ženu i djecu na odmor u Zanjice, ako helihipter nemate. On je svoju poslao, ma kad je trebalo malo pamidora i kruha dobacit, prvo se gliserom imao uto pit pa onda auto rovinat, i ko zna što bi se dogodilo da mu prijatelj iz Lastve nije pomagao i angažovao

džip od odbrane, pa se proprio izvela vježba snabdjevanja na nepristupačnom terenu.

Ulazi žena jednog kape tana sa djecom u »Galion« da nešto pojedu. Djeca, kad su vidjela ona vrata

»GALION«

sva u staklo, malo se zaštidjela i nećaju se da uđu. Na to će im mati: »Ma, što vam je djeco, što se stidite, uđite slobodno, ali ne znate da vam je to oću... dnevni boravak.

POD OSTROG

Pošla jedna stara Kotor ka pod Ostrog u Sv. Vasilije. Sretne je jedna prijateljica, pa je pita:

»Kako, jade, u crkvu ideš, a u Partiji si!«

»Ma, nijesam više, sad sam u penziju«, na to će ova naša.

Škaljarica, što je u Dobrotu udata, vazda je ženi kod koje je sir kupovala nosila burek na regal.

U zadnje se čini da je prijateljstvo finilo, jer je burek poskupio.

NASTAVAK O PETROLJU

Nije tačno da ona auta što im je ime Senatori, mi zovemo Sčratori, ako se to i dogodi, to je samo lapsus lingva.

BATUDE IZ

Na jednom od zadnjih sastanaka Bokeljske mrnarice, ma podružnice iz Kotora, vodila se velika debata o malim rabotama.

Prvo su na redu bile neke kite i to zlatne, bez kojih se uniforme ne mogu sašit. Dunkve, tijej kita je bilo i za bacat, ma je sekretario đenerale počeo da ih dijeli tamo i amo, pa sad nema ni jedne. Taj đobri čovik, što se đobro u pravne stvari tendi, para da nije znao da je on sekretario od sve Mrnarice a ne od podružnice. čije su kite, a možda je i pensao da je malo jača ličnost, intanto, kite je razdijelio, a odgovarat ne može, jerbo je u penziju pasao.

BOKELJSKE MRNARICE

Potla je bilo diskusije oće li odred odit da preda raport kapu od mužike u Novome za proslavu, pa se reklo da to ne more bit, iako je, doduše, Mrnarica do sad i na manjim feštama učestvovala. Proprio su je jednom prozvali Brdska umjesto Bokeljska, a još je u nezaboravnom sjećanju ona scena, od koje smo svi plakali, kad je Monrarica činjala belvište olii pozadinu onome što je gol golcijat skakao da plije.

NAJZASLUŽNIJI ZA RAZVOJ KOTORSKOG VATERPOLA

KAKO SE ČEKALA KARAMPANA

»O, ke nova, šinjora, kako ste, de ste se zaputili?«

»A evo malo vanka u đitu, ma ovo išempijano vrijeme i ove puste lokve, sve sam noge smočila!«

»Jes, jadni, jes, i ja sam vi sva dolje mokra, a ne bih ni ja bila vanka da nijesam čula da će izić »Karampana«, pa sam pošla videt da mi nijesu u nju što uvalili za moju malu.«

»Pa, načoste li što?«

»Ne, bogu fala, niče ništa!«

»E, pa lijepo, a ima li što za mene, da mi nijesu oni maškalconi što pripetali?«

»Pravo da vi rečem, ne čini mi se, ma nijesam sigural!«

»O, o, a što bi to imalo reć?«

»E, moja, a što ja znam, svašta se zbori kroz ulice!«

»A što se to zbori, ko mi ima što reć, ja sam poštena ženal!«

»A, što mene pitate, nijesam vi ja kandelu držala!«

»Muči štrigo stara, vazda si zamnom čakulala i gomna kupila! Ma ovi put nećeš pasat lišo, ovom ću te lumbralom noge polomit, lavandero, špor-kuljo, brontulono jedna divlja!«

»Ma, kome ćeš ti noge polomit beštijo, kozo divlja, ajd k vragu tamo, svi znaju ko si i kakva si, bolje ti je zatvorit taj kondut od žbatule!«

»Ajd k vragu i ti i tvoji, vidi se kako si lijepo raspitana, vazda su ti samo špor-karije po ustima!«

»A i ti si mi poštena ko vrata od Šuranja, bolje ti je poć doma s mirom!«

»Ajde, ajde, još ćemo se mi sresti, pa ću ti onda reć dvijel!«

»Ajd', živi bili pa vidjeli!«

»Đavo te nosie!«

»S tobom zajedno!«

(i) SPUŠTALJKE

— ● —
OCEMO LI I KOVACIMA BRATSTVA I JEDINSTVA DATI STATUS MALE PRIVREDE.

— ● —
KO NE RADI — NE BOJI SE GLADI!

— ● —
BOLJE JE DIĆI DVA PRSTA ZA LAŽ, NEGO DATI CIJELU RUKU ZA ISTINU!

— ● —
KAD JE ČUO DA SU NAM POTREBNE MLADE SNAGE, JEDAN JE POČEO MASAZU LICA DA ZATEGNE BORE.

— ● —
ZA NJEGA KAŽU DA JE VELIKI NEZNALICA, ALI TO NIJE NJEGOV KRAJNJI DOMET!

— ● —
NIJE ČUDO ŠTO IMAMO DOSTA BEZVEZNIJAKA, KAD SE ZAPOSŁJAVAJU PREKO VEZE!

— ● —
ZEMĽJU NAM PORED JADRANSKOG ZAPLJUSKUJE I MORE PROBLEMA!

— ● —
ZA NJEGA KAŽU DA JE PERSPEKTIVAN. METNUĆEMO SLIKU NA KONDUT MJESTO DVIJE NULE!

— ● —
INDIJANCI IMAJU VJEČNA LOVIŠTA, A MI U KOTORU... VJEČNE DRUGOVE!!!

— ● —
NIKO NAS NE NAPADA DA SMO RELIGIOZNI, A SVI POSTIMO!

— ● —
ZACRTASMO MNOGO ZADATAKA — ŠTO NE IZDAMO UDŽBENIK?!

— ● —
BILI SU KRIZNI ODNOSI — PA JE OSTALA BREĐA!

— ● —
POSTAO JE VRLO NEZGODAN — PRIČA SAMO ISTINU!

— ● —
ONAJ IZ KINA NAJBOLJE NAM OSVIJETLI DOGAĐAJE ... UPALI NAM REFLEKTORE.

— ● —
SAD SU KOD NAS NOVA NASTALA VREMENA CIJELI HOR DIRIGUJE A DIRIGENT PJEVA!

— ● —
IMAMO NEKE VRLO HUMANE DRUGOVE. SVE ODVAJAJU OD SVOJIH USTANOVA!

ULTIME NOVITADE

BILA JE BOLESNA

Stari ašešur, od maškara i krnevala bila je pronta poć na ultimim maskenbal, ma su je in ultima bubrezi nešto stegli i finila je u špedao.

Ma, sad se zbori da je to sve bilo kola finta, jerbo je nijesu predvićeli za žiri.

Ovoga puta mora se ispraviti taj manjkamenat, ako ni zbog čega, a ono poradi toga što vešte šije onoj dvojici što vazda na maskenbale u mezo putane dolaze.

VETERANI

Dva borca, što su sve batude od prošlog rata zdravo pasali, spremili su se u pasanu setemanu da idu gledat one što najbolje sise u državi imaju.

Proprio su preko veze na bavili biljete za prvi red, lu štrali kanoćale i očale da bolje aloćaju sve što se događa, a da i ne govorimo da su obukli nove veštite, ne bi li se u žiri uvalili.

Ma, kad je onaj od kulture naredio da se one iste u kostime prezentaju, mjesto kanoćala za malo se revoli nijesu počeli vadit.

IZ ZAVODA ZA SPOMENIKE

Diretur što ima zvanje Mr. oliti ga mađistar, u zadnje je avancao u Fr. iliti fizički radnik, perke stalno no si i prenosi nekakve opeke i bubulje.

SA GURDIĆA

Čuje se šoto voće, da onaj što betulu drži, već čestitke za ženidbu prima, a još sigur nije oće li se oženit.

IZ OPCINE

U TV emisij »Tražili ste gledajte«, uskoro će se pojaviti onaj kotorski splićanin iz općine, što je prije 30 godina u bistjernu metnuo malu jegulju a sada vadi gruja od četrest kila.

O ŠPORTU U TIHO

U posljednje vrijeme u Kotor je i korida arivala. Ako ne vjerujete, pasajte malo put samoposluge na Šuranj, pa ako naintrate na onu junicu, vidjećete kako ćete pasat!

Dotur od prava pomorskog, ma ako očete i od vaterpola, na sve je utakmice vaterpolista u prošlom prvenstvu u iste čizme odio, nije radi šparanja, nego su bile tališne.

TALIŠNE ČIZME

Ovim putem »Karampana« najoštrije demantuje vijesti koje su se bile prošule da ćemo u ovi foj me tnut sekretara od sporta i generalnoga od vaterpola.

Za kup šampiona uprava će mu kupiti crevlje iz vanka, fiumanti nove, ma će ih morat platit, ako budu slabe sreće.

DEMANTI I

Ni na kraj pameti nam nije palo da spominjemo »pici ga morti« tj. da žive kopa, niti organizaciju maratona od Tivta do Kotora sina od onog direktora ma kedonske firme, što nam Kotor rekuperava, kad se nije mogla nać barka, ni ko će u barku deset ura mjeriti vrijeme, a da ne zborimo o tome, što vaz da počde apiko kad u društvu račun konta, iako je matematiku studirao.

Dapače, znajući da ga u zadnja afani i za male fajaju, mi smo htjeli izbjeći sve nesporazume, pa su, kao što smo gore naveli, sve vijesti o mencovanju dotičnog potpuno bez osnova i izventane.

Uz sportski pozdrav,

REDAKCIJA

DEMANTI II

Prežidente od vaterpola demantuje glasine, da je zbog rabote s klubom abandonao onu od koje živi, pa da je tako kad je sa ženom put Oravca autom odio, ostao bez benzina. Bez benzina je ostao zbog tehničke greške, a to što mu prijatelji nijesu će li stat jerbo su mislili da se zafrkava isto nije tačno, niti da su ga do Kotora u sitne ure doremućali. Uo-

stalom, to se ubuduće ne će sigurno dogodit, jer mu je šcer iz Beograda kupila i poslala nekoliko bidončića za benzin a ovo je sve izventao onaj marina-jo što mu se iz radione nije micao, dok je domao bio.

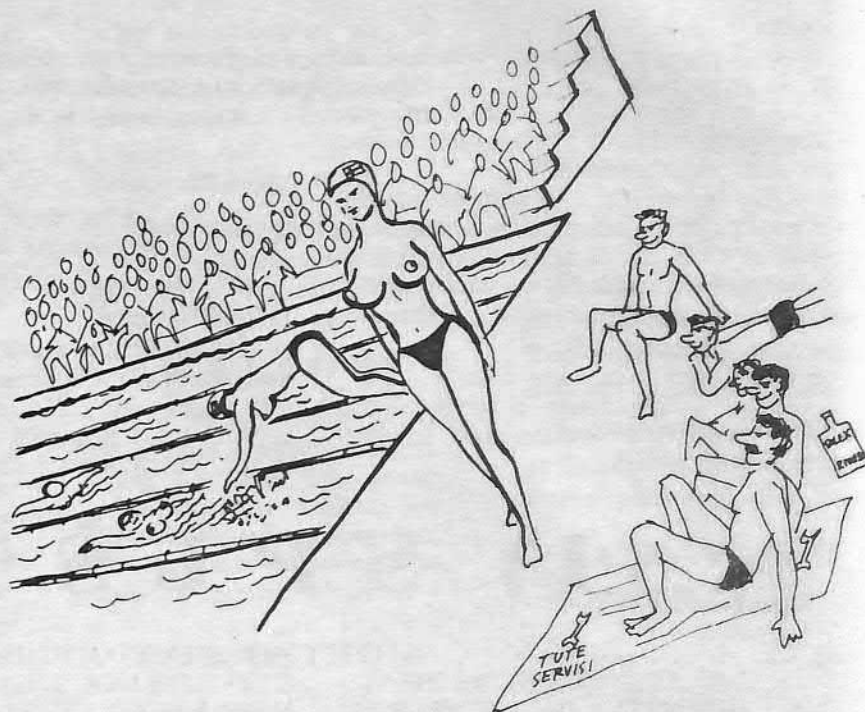
S „BOKELJOM“ NAPRIJED!!!

Otkad smo se u Drugu ligu plasirali, nabavili smo trenera iz Titograda, pripreme činjeli u Cetinju i Bileći, utakmice igrali u Prilepu a pojačanja nabavili iz Užica, Tivta, ećetera.

Sad se nadamo, kad prvenstvo počne, da će barmem u Kotor koji bod ostati.

GOLE SISE

Kad su one Dankinje golia sisa na bazen trenirale, bila je takva navala da je Banjino ulaznice na plaćivao. Doveo je i svoga prijatelja mesara u penzi ji i ovaj je kad je vidio onu ljepotu, rekao da bi ih sisao kao meolu.

— »AKO OPET DOĐU OVE DANKINJE,
CIJELI ĆE KOTOR PASTI U... PLIVAČKI KLUB!

MOJA VILA, MOJE MORE!

U zadnje je nova moda u zalivu postala, da se pored mora grade vile i vilice i proprio more zagrađuje bedemima, al-troke oni kotorski.

Prije nekoliko, u Tivtu je vlasnik od vile vilama napao jednoga glavara, ma se to nama u Kotoru ne može dogoditi, jerbo mi za sada neznamo ni ko je što gradio ni čije je što!

NE ĆE VIŠE!

Organizatori susreta bratskih gradova u Gornjem Milanovcu poručili su nam da će sledeći put kad fešta kod njih bude, dobro paziti koga iz Kotora zovu.

Zbore da nijesu znali da su nam i opština i privreda toliko gladne, pa da oni predstavnici mogu izjest bronzin od 50 kila vojničke fažole i da pitaju ima li što još!

IZDAJE: SIZ ZA TURIZAM — KOTOR

UREĐUJE: REDAKCIONI ODBOR

ZA IZDAVAČA ODGOVARA: STJEPAN BOROE

Stampa: RO za grafičke proizvode i usluge »A. Paltašić« — Kotor